



בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 1680-10-22

ניתן ביום 08 מאי 2023

המערערת

גליה כהן

-

המשיבות

1. אל על נתיבי אויר לישראל בעמ
2. גב' יהודית גריסרו
3. עו"ד יעל רובינשטיין

מגישת עמדה

היועצת המשפטית לממשלה

לפני: הנשיאה ורדה וירט ליבנה, השופטת חני אופק גנדלר, השופט אילן סופר
נציגת ציבור (עובדים) גב' שרה זילברשטיין היפש, נציג ציבור (מעסיקים) מר שרגא וייצמן

בשם המערערת - עו"ד כפיר זאב
בשם המשיבות - עו"ד אוהד גלעדי, עו"ד מאור וייס
בשם היועמ"ש - עו"ד תמר שריאל

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי תל אביב (השופטת הבכירה עידית איצקוביץ ונציגת הציבור גב' שושנה סמק; סע"ש 45564-12-17), בו נדחתה במלואה תביעת המערערת כנגד המשיבות בגין, בין היתר, התנכלות בעבודה, אי תשלום שכר וזכויות סוציאליות, פיטורים שלא כדין, לשון הרע ופגיעה בפרטיות בסך של 1,235,579 ש"ח, ונפסק כי על המערערת לשלם למשיבות הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך של 25,000 ש"ח.
2. לאחר שנתנו דעתנו למכלול טענות הצדדים בכתב ובעל פה, לתשתית העובדתית שנפרשה בבית הדין האזורי ולפסק דינו של בית הדין האזורי, אנו מחליטים לדחות את הערעור ולאשר את פסק דינו של בית הדין האזורי, מטעמיו, לפי תקנה 108(ב)





בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 1680-10-22

לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. פסק הדין של בית הדין האזורי הוא רחב יריעה, מבוסס היטב בקביעותיו העובדתיות ובמסקנותיו המשפטיות נוכח קביעות אלה ולא נמצא טעם המצדיק התערבותנו בו.

3. לאמור נוסיף כי המדובר בערעור עובדתי בעיקרו המבקש להתערב בממצאי עובדה, אמינות והתרשמות של בית הדין האזורי, אשר נתן הכרעתו בתיק לאחר מעל חמש שנות התדיינות, במהלכן נוהלו 4 הליכי ביניים ו-7 דיונים והוגשו מאות רבות של ראיות. בית הדין האזורי קבע קביעות מפורטות ומנומקות ביחס לכל טענותיה של המערערת וסקר בהרחבה, בין היתר, את ניסיונותיה של משיבה 1 למצוא למערערת תפקיד חדש בהסכמה, את הליך שיבוצה וקליטתה במחלקת מטענים, את התנהגותה ותפקודה המקצועי של המערערת במהלך התקופה, וכן את ההליך המשמעותי שנוהל נגדה והחלטת ועדת המשמעת בעניינה לאור העבירות החמורות שנקבע כי ביצעה. בנסיבות אלה לא מצאנו הצדקה להתערב בפסיקתו של בית הדין האזורי אשר בחן לפני ולפנים את העדויות שנשמעו בפניו ואת המסמכים הרבים שהוגשו בהליך.

4. נוסיף ונציין כי בית הדין בחן לעומקה את טענת המערערת באשר לכשרות הראיות שהוצגו בפני ועדת המשמעת - תצלומים של הגעתה לחניה במקום העבודה ויציאתה מהחניה כעבור דקות ספורות. לאור הפגיעה הנטענת בפרטיותה, התבקשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה (דאז) אשר קבע בעמדתו כי בנסיבות העניין אין פגם בהצגת התצלומים מאחר ומדובר במצלמות במרחב הציבורי שהותקנו בידיעת העובדים. כמו כן פורסם נוהל מפורש בפורטל של המשיבה 1 לעניין שימוש במצלמות מעקב במקום העבודה, ומכוחו קבע בית הדין האזורי כי המשיבה 1 עמדה בחובת היידוע לעובדים. על כן נמצא כי לא נפל כל פגם בהתנהלות המשיבה 1 בהצגת צילומי המערערת בפני ועדת המשמעת. בערעור לפנינו ביקשנו את עמדת היועצת המשפטית שחזרה על עיקרי העמדה שהוגשה על ידי קודמה בתפקיד. גם לעניין זה איננו מוצאים לנכון להתערב במסקנתו המשפטית הנכונה והמנומקת של בית הדין האזורי, לפיה השימוש של המשיבה 1 בראיות שנאספו על ידה על המערערת עומד באמות המידה הנורמטיביות המתחייבות של סבירות, מידתיות והגינות ונעשה לתכליות לגיטימיות וראויות.



בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 1680-10-22

5. סוף דבר - הערעור נדחה. המערערת תשלם למשיבות הוצאות משפט בסך 10,000 ש"ח תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישא הסכום ריבית כדין והפרשי הצמדה מהיום ועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג (08 מאי 2023), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

אילן סופר,
שופט

חני אופק גנדלר,
שופטת

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה, אב"ד

מר שרגא ויצמן,
נציג ציבור (מעסיקים)

גברת שרה זילברשטיין-היפש,
נציגת ציבור (עובדים)

